

1938-02-13

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem baronessen og

professoren var. Gudrun på Sallinge

Kro kendes heller ikke.

Drude Jørgensen købte en samling af

Johannes Larsens oliemalerier med

motiv fra H.C. Andersens Den grimme

Ælling til ophængning på Fyns

Forsamlingshus.

Else og Andreas Larsen fik i 1938

datteren Thora.

Afsendersted:

Sallinge Kro

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

bagside

Modtagersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

forside

Omtalte personer:

Thora Cohn

Drude Jørgensen

Alhed Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens
kone

Axel Müller

Karen Pilegaard

Lars Pilegaard

Valdemar Rørdam

Jørgen Schou

Karl Schou

Marie Schou

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0771

Trykt udgave:
nej

Proveniens:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Astrid/Dis Warberg-Goldschmidt har det dejligt på Sallinge Kro. Hun nyder at høre fynsk tale igen og at møde søde mennesker. Måske skal hun en tur til Munkebo Kro og vil i så fald besøge Johanne/Junge Larsen. Astrid har besøgt Fyns Forsamlingshus og set Johannes Larsens billeder. Hun har også set Alhed Larsens stokroser og Karl Schous interiør med mor og barn på Stiftsmuseet. På Ølstedgaard besøgte Astrid professoren, som læste højt af sine digte. Hun har været i Ryslinge og høre Rørdam samt på besøg på Erikshaab.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside med kuglepen:]

1938

13' febr. Sallinge

[Håndskrevet på kuvert forside:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby

[Skrevet på kuvertens forside med kuglepen:]

20-5-03

[På kuvertens bagside:]

A Warberg

Sallinge Kro

[I brevet:]

Sallinge Kro, Søndag d 13' Februar 1938

Kæreste søde Junge!

Tusind Tak for dit lange goe Brev, der helt igennem var så veltilfreds i Tonen hvor er det dejligt at mærke, Junge. Også Tak for Femmeren, som jeg var dybt rørt over. – ja, den kan netop forlænge dette herlige Ophold med en Dag – ja, næsten to! Jeg bliver for hver Gang mere glad ved at være her – falder mere og mere til alle Steder og befinder mig usigelig vel – bedres Dag for Dag i Hode Nerver - Mave – alting. Jeg Dåre, der til at begynde med – ifjor – havde tænkt mig en absolut ensom Tid, tilbragt på Værelset med fromme Studier – jo, Godmorgen. Det faldt ganske anderledes ud. Og nu bagefter ved jeg dog så godt, at hvor jeg end har været i Verden, hvor meget kønt jeg end har set af Lande – Natur – Landskaber - - så var det dog altid Mennesker, der gav Indhold og Dybde til det alt sammen. Det fornyende og forfriskende herovre er: de nye Mennesker, det nye Milieu, det nye Sprog – nyt og dog gammelt – anderledes, helt helt anderledes end det tilvante – deri består den store

rekreation for mig. Jeg bliver ikke træt af at lytte til det elskelige fyenske Bondemål, de pudsige Vendinger, de overraskende Udtryk, der i Klang og betoning er så malende; og så er det jo også bedårende overalt at blive mødt med åbne Arme – alle er så søde imod mig, så jeg synes, jeg danser på Roser. Hver ny Dag er fuld af nye små Oplevelser, hver Dag fortæller noget nyt. –

De snakker forresten om hernede på Kroen, at de længe har planlagt en Biltur til Munkebo Kro - ! så du skal ikke blive alt for forbavset, hvis vi en Dag ruller ind på Gårdspladsen hos Jer! For hvis Planen realiseres, mens jeg er her, så tænker jeg jo nok, at de springer Kroen over - - vilde du blive forfærdet? Nå, nu får vi se, hvad det bliver til.

Unge Krokone – Gudrun, er ved at få nye Tænder, jeg tog en Dag med ind til Odense, gik op på Forsamlingshuset og bad en Pige vise mig Selskabslokalerne, da det var lidt tidligt på Formd. vilde jeg ikke spørge Drude – men pludselig stod hun ved Siden af mig! opfordrede mig indtrængende til at besøge Professoren, sagde at hun snart kom til Ølstedgård og vilde så ringe til mig; så gik hun igen, skulde hvile sig efter et Nattebal. Jeg henfaldt i Henrykkelse over Lases underdejlige Værker - var fuldkommen betaget og havde den Lykke at være muttersalene hele Tiden – næsten en Time gik og sad jeg og indsugede de skønne Billeder. Så gik jeg over på Stiftsmusæet, så de gamle oldsager fra Espe og Nybølle o.m.m. Landede i Malerisamlingen og stod pludselig overfor et henrivende Billede af Be – røde Stokroser i Haven, det var overvældende. Der var også et af Karl Schou – Interieur med Mor og Barn – Buf som spæd! En interessant Tur i det hele taget. Om Aftenen Kl ½ 8 ringede Professoren til Kroen, om han

2)

måtte sende en Bil over efter mig, Drude havde ringet til ham, at jeg var der. Det lod jeg mig jo ikke sige to Gange, det passede mig ovenud godt efter den stærkt intellektuelle Dag med Billedkunsten og en Henrykkelse, der ikke rigtig lod sig afsætte i Kroen.

Og så oplevede jeg dervore på det gamle Ølstedgård noget – ja, noget af det mærkeligste, jeg endnu har været ude for.

Ja, du véd det vel, men jeg vidste det ikke – at Professoren er fuldkommen helbredet – han sagde selv, det er intet mindre end et Mirakel. Et forvandlet Menneske, en Rénaissance; en Mand, fyldt med Spiritualitet og sprudlende Livslyst, lykkelig – strålende, åh, Junge, noget så vidunderligt at opleve. Er noget så dejligt som at møde et lykkeligt Menneske, en helt afklaret Aand, der stråler et Lys ud fra et sådant Menneske, som det er en stor Lyksalighed at opleve.

Og ved du, hvad hele Aftenen gik med? Han læste sine Digte for mig! Junge, han bliver berømt! De var pragtfulde – og han læste dem pragtfuldt – selv lykkelig over at have skabt dem; det var Vers i alle Tonearter, dybsindige, vise, dystre, dødsens - - om Døden – om Alderdommen – om Tungsindet – og om Livsglæde – Ungdom – Elskov – "Synd", Dyd – og så var der et ganske henrivende om den gamle Hankat, Rasmus, ja, du kan ikke tænke dig, hvor det alt sammen var sublimt – jeg var i den syvende Himmels. Naturligvis frydede det mig også, at jeg var den første, han læste dem for; og naturligvis frydede det ham at have så god en Tilhører! Ja, du kan tro, at det var en Aften.

Da Pigen skulde køre mig hjem (Regnvejr) – måtte vi jo bryde op i menneskelig Tid, han fulgte med i Bilen til Kroen.

I Aften er der Karneval på Kroen; jeg har hos Pilegårds lånt en pragtfuld, kongebå Vadmelskjole fra forrige Aarhundrede, og et strålende Hovedklæde af tyk, rød, blomstret Silke. På Søndag skal jeg med dem i Ryslinge Kirke at høre Rørdam. I Søndags var jeg til Middag på Erikshåb, vi havde en yndig Dag – Vejret mild Solskin, Haven myldrede med Eranthis og Gækkeliljer. Tak for lovede Løg! husk dem endelig. I Fredags var jeg hos Baronessen til megen Filosofi – vi to alene, hun er nu sød. I Morgen er jeg bedt til at overvære Pølsestopning hos Fru Pilegård – senere til stort Pøsegilde. Ja, der er hver Dag noget, og jeg nyder det altsammen. Bliver så længe jeg kan – måske til 1' Marts Axel synes så afgjort, jeg skal.

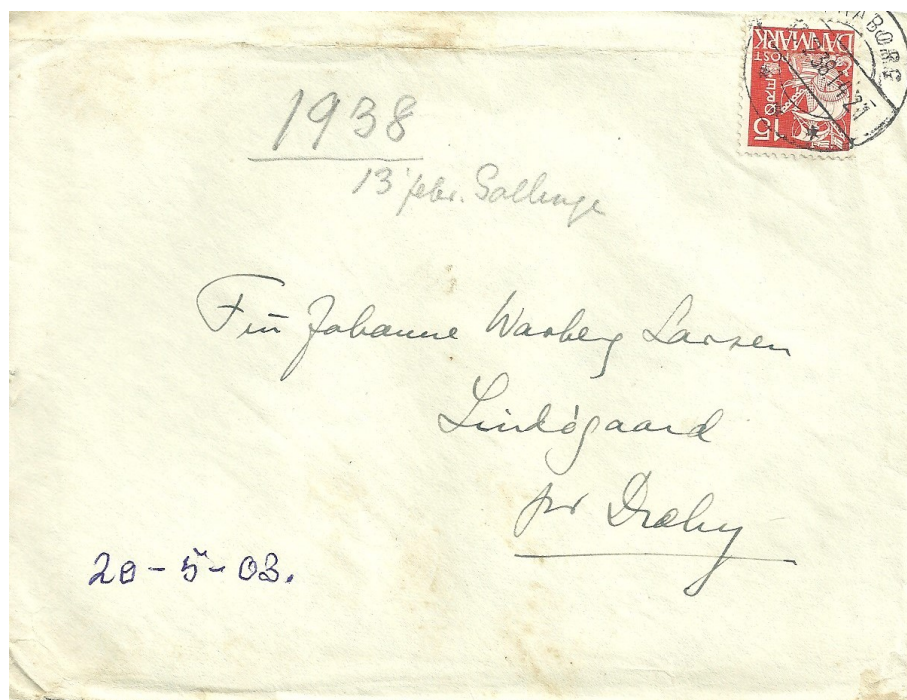
Hvor er det trist med Marejes Sygdom, det er da ikke noget alvorligt? hun ser ikke robust ud. Dejligt med Elses lille nye. Hils nu alle mange Gange – hvor herligt for dig at have den elskelige Bibbe! hils hende specielt. Og at Vejen bliver lavet – og Lånet trækker op – Tusinde Hilsner fra din Dis

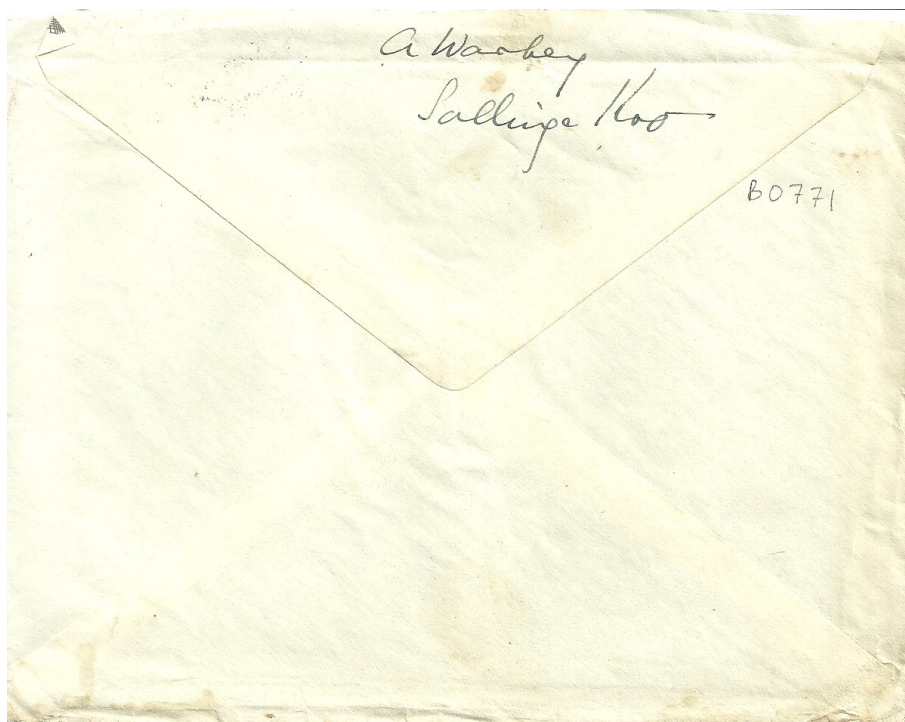
OMTALTE VÆRKER

Karl Schou: Interiør med mor og barn. Tilsyneladende ejet af Fyns Stiftnuseum/nu Kunstmuseum Brandts. Værket kendes ikke. Johannes Larsens oliemalerier med motiver fra H.C. Andersen: Den Grimme Ælling. Fotos haves ikke.

Alhed Larsen: Stokroser. 1920. Olie på lærred. 71,5 x 71,5 cm. Kunstmuseum Brandts. Scan fra bog

Harerle røde frugter!

Tid og Tak for det lange og de Brev, der helt
 igennem var så velbetydende i Tænkning - hvor er det
 dog godt at mærke, frø. Og så Tak for Følelserne, som
 jeg var dog så rørt over - ja, den kan vel sige forlange
 dekke herlige Øjeblikke med en Dag - ja, uden den to!
 Jeg bliver faktisk mere og mere glad med at være her
 - følelses mere og mere til alle Steder og begiven-
 der mig utrykkelig vel - bedre, Dag for Dag i Skole - hvor
 Virkne - alting. Jeg Dine, der til at begynde med
 - ifølge - havde tænkt mig en absolut ensom
 Tid, tilbragt på Berørelse med frøomme Skildre -
 jo, Gudmorgen. Det følelses ganske anderledes ind.
 Og mig bagefter ved jeg dog så godt, at hvad jeg end
 har været i Verden, har meget siddet på end har set
 af Lande - Natur - Landskaber - - så var det
 dog altid Menner, der gav Indblik og Øvelse
 til det altsammen. Det færdige og farverige
 herom er: de nye Menner, det nye Milieu, det
 nye Sprog - nyt og dog gammelt - anderledes, helt
 helt anderledes end det tilsvarende - deri heraf den
 store Rekreation for mig. Jeg bliver i øjeblikket af at
 lytte til det elskelige frøenske Bondemål, de frøiske
 vendinger, de overraskende Udtryk, der i Klang og
 Betonning er så malende; og så er det jo også bedrøvelse
 overalt at blive mødt med åbne Arme - alle er så
 søde i mod mig, så jeg synes, jeg danser på Roser. I hver
 ny Dag er fuld af nye små Øjeblikke, hver Dag for =

60771

tæller noget nyt. —

De snakker farvesken om herude på Knaen, at de længe har planlagt en Biltur til Munkbo Kro —! så du skal ikke blive altså forbauset, hvis vi en Dag ruller ind på Gæstpladsen hos Jer! Når hvis Planen realiseres mens jeg er her, så tænker jeg jo nok, at de springer Knaen over — — ved de du blive forfærdet? Nå, nu får vi se, hvad det bliver til.

Mine Kære - Viduen, er ved at få nye Venner, jeg tog en Dag med til Odense, gik op på Forsamlingshuset og havde en Pipe med mig. Selskabskalkuler, da det var lidt killy! på Tænd. vedde jeg ikke opsigte Durde — men pludselig stod hun ved Siden af mig! opfordrede mig indtrængende til at besøge Professoren, sagde at hun snarest kom til Ølbakkevej og vilde så rigtig til mig; så gik hun igen, skænt de ville sig efter et Kaffebål. Jeg henfaldt i Sten og skælnede over Læses underdogte Værker — var fridhornen betaget af hende den Lykke at være midthersalene hele Tiden — inden en Time gik og sad og agtede indtrængende de skønne Billeder. Så gik jeg over på Skiftsmuseet, så de gamle Oldsager for Dage og h, balle o.m.m. Landede i Malerisamlingen og stod pludselig overfor et hemmeligt Billede af Be — røde Skakke i Slaven, det var overvældende. Det var også et af Karl Schan — fuldsen med Mar og Barn — Bøf som spød! En interessant Tur i det hele taget. Om Aftenen Kl 28 ringede Professoren til Knaen, om han

2/ måtte sende en Brev over efter mig, Dinde
havde ringet til ham, at jeg var der. Det lod
sig mig jo ikke sige to Gange, det passede mig
overind godt efter den stærkt intellektuelle
Dag med Billedkunsten og en Skemse, som
ikke rigtig lod sig afsætte i Maen.

O, så oplevede jeg derovre på det gamle
Plædelgaard noget — ja, noget af det
mærkelige, jeg endnu har været inde på.

Ja, du ved det vel, men jeg vidste det ikke —
at Professorens er fuldkommen udbredt —
han sagde selv, det er intet mindre end et
Mirakel. Et forvundet Menneske, en
Renaissance, en Mand, fyldt med
Spiritualitet og sprindende Linslyst, lykkelig
— skælende, åh, ja, noget så vidunderligt
at opleve. Det var så lyst som at møde
et lykkeligt Menneske, en helt afblæst Aand,
der stråler et Lys ud fra et sådant Menneske,
som det er en stor Lykkelighed at opleve.

O, ved du, hvad hele Aftenen gik med?

Han læste sine Digte for mig. Ja, han
bliver berømt! De var prægtfulde — og
han læste dem prægtfuldt — selv lykkelig
over at have skabt dem; det var Vers i alle
Tonearter, dybsindige, vise, dygtige, dødsens —
— om Døden — om Alderdømmen — om Tvingens —
— og om Livsglæde — Nydelse — Elskov — „Synd“, Lyd —

60771

- og se, nu er der et ganske kendeende om den gamle Klauv, Rasmus, ja, du kan ikke tænke dig, hvor det altsammen var sublimt - jeg var i den syende Himmel. Naturligvis frydede det mig også, at jeg var den første, han elskede den far; og naturligvis frydede det ham at have så god en Tilhører!

Ja, du kan tro, at det var en Aften.

Da Pigen skulde bære mig hjem (Regner) - smukke vi jo havde op i menneskelig Tid, kan følge med i Bille til Kæm.

I Aften er der Karmenat på Kæm; og har har Pilegårds læst en pragtfuld, bageblå Valnødder fra farrig. Aarhuus, og et skillede Konebillede af hvid, rød, blomstret. På Søndag skal jeg med dem i Ryglige Kirke at bære Røde. I Søndag var jeg til Midsommer på Eriksholm, vi havde en yndig Dag - meget mildt Væde, Kæm myldrende med Eranth og Gekke. Tak for lovede Løj! hørte dem endelig.

I Fredag var jeg har Baronessen til megen Dileksi - vi to alene, hun og mig selv. I Morgen er jeg borte til at overvære Pilestagsmisp har den Pilegård - senere til stor Pilestags. Ja - det er her Dag noget, og jeg nyder det altsammen. Blevet så længe jeg kan - måske til i Marts, det synes så afjort, jeg skal.

Seer det lidt med Marys Lygde, det er da ikke noget alarmligt? hun er ikke roligere. Skjult med taler lide nye. Hils mi alle mange Gang - har besigt for dig at have den elskelige Bibbe! hils hende af hjerte. Og at Pigen bliver læst - og Læst hører af - Triside Hilsener fra din. Dis